

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De ingressu fratru[m] ioseph i[n] egyptu[m] ca. xcij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

fuerit tibi, ut suggestas regi, ut educat me d
isto carcere quod era hebreorum furto sublatum sū
et hic innocens in lacu missus sum. Tunc ait pi
stor. Vidi quod haberez tria canistra farine super
caput meum, et in superiori me portare cibos quod
fuit arte pistoria auesque comedere ex eo Ioseph
proposito ait, duo canistra plena panibus, tertium
vero obsonio, variisque cibis quia soleret regibus
misstrari. Hecque haberet tria canistra codicatio
nem, panum secundorum, et potuit eum quod erat in super
iori essent panes lecidi, super quod essent panes
primum de quibus edebat pharaon. Et ait Ioseph
Malle me esse interpres bonorum. Tres ad
hunc dies sunt post quod pharaon suspedit te in
cruce, et comedet aues carnes tuas. Erinde
dies tertius natalicus pharaonis erat, et inde epu
las recordarunt pincerna restituit eum, pistore pro
suspedit, oblitusque est pincerna interpres sui.

De sublimatione Ioseph pro expositorum so
mniis, Capitulum, XCII.

Ost duos annos

P
rovidit pharaon somnum. Putabat se
stare super flumini de quod ascenderat in
prioribus crassis, obelisque carnibus, et plenis quod
si ob eius educatis, et per alie, vii, emergebat
de flumine, summafecte macie et deuorabat prior
ores. Expugnacum pharaon rursum obdormiv
it et vidit aliud somnum. Septem spicis plene
pullulabat in culmo uno, aliisque totidem iuxta
orientem tenues et pusiles vrediles, et deuora
bant priorum Terram, pharaon quoque aucto res
et sapientias egypti nec erat quod iter pataret. Et re
cordatus est pincerna Ioseph, et ei suggestio
ad regis impium edictum de carcere Ioseph toron
derunt. Vincti enim et exules incremera crinum
parvum. Et ueste mutata oblati est regi. Rex
apprehensa manu eius dextera ait. Vidi somnia
nec timeas edisse quicquid sit. Narrauitque
quod visiderat, et ait Ioseph. Somnum regis vnu
est, et vnu significatio, quod facitur est de ostendit
pharaoni. Ecce septem anni venient fertilitas
magne in universa terra egypti, quod sequentur
alti, vii, tante sterilitatis, et obliuioni
de cuncta retro abundantia. Ad idem sane spe
erat bous et agricole et spicis, et somnum repeti
tio firmata est indicium. Quod autem iuxta fluminum
vidisti, hec cum fertilitate et sterilitate ex flumine
maxime erit. Nunc ergo videat rex vnu quod hanciam
partem frugum per vii annos fertilitatis, et greges in
horrea regis, ut fugeat aduersus futuram gatafa

mē. Pharaon utrumque miratus Ioseph, et somnum so
lutionem et consilium discretorum dispensatoremque bene
rei comisit ei dices, quod spissus de plenitate est. Ecce
tertia insinuatio est spissus de primo ibi. Spissus
de ferebat super aquas, scilicet ibi. Non permanebit
spissus meus in hoibz istis, tertio h. Tulusque pha
raon anulum de manu sua, et dedit in manu eius, et
collutorque aurea circulo posuit, et fecit eum secundum
in regno. Ascenditque curru regis Ioseph clamam
te percone ut oves coram eo genua flecteret sic co
ram rege. Hebrei tamen tradidit perconem clamasse
ad geniculationem, sed abrech quod sonat pater
terram. Abba enim pater, et delicatus vel tener
rimus, q. d. Etsi erat tener, tamen sapientia patet. Et
ait rex ad Ioseph. Ego sum pharaon, iuramentum
est, et est sensus. Sicut vero est me esse pharaon,
non est quod dicam. Abi, quod tuus in ingio non
mouiebit qui spissus pede aut manu in egypto, et
non egredies quod spissus hic sine nutu tuo: neque pu
blicis fungetur officijs. Et vocavit eum lingua
egyptiaca phanecephane, et saluatorem mundi
quod grece politianec dominum, hebraice tamen sonat ab
secunditorum inuenit, et

Hebrei in excusationem
putifari domini sui regis
Triginta annorum erat
Ioseph quoniam sterit coram
pharaone, namque sunt
et duo filii prius que
nunc famae vocantur
quod filium primogenitum
manasses, quod est obli
vio dices. Oblivisci me fecit de laboribus meo
rum, et domum patris mei. Secundum vocavit ef
fratum, quod est fructificatio dominus. Crescere me
fecit dominus in terra pauperum meum.

De ingressu fratrum Ioseph in egyptum,
Capitulum, XCIII.

Ioseph collegit

granum septem annis, quod transactis ve
nerunt anni inopie. Et clamauit
populus ad pharaonem alimenta petentes. Quibus ille
residit. Iter ad Ioseph. Aperuitque Ioseph hor
rea et vediit egyptum. Alle etiam punicie venie
bant in egyptum: ut emeret escas, pecunia pro tra
debat arcarios regis. Audierat at Jacob quod esce
renderent in egyptum: misit illuc decem filios su
os: beniamini domini recte. Qui ingressi terra
egypti venerunt ad Ioseph, nec agnoverunt eum.
Cunctus adorassent eum et cognovissent eos

Historia

duri loqbaſ ſeis dicens. Unū veniſt. Qui di-
xerūt. De tra chanaā ad emēdū eſcas. Et ille
Exploratores eſtis ut rideat infirmiora e-
re. ec diuerſo veniſtis. Et illi. Nō eſt ita dñe
ſh fui tuī oēs ſum filij viri vni, minimū cū
piā nro eſt ali nō eſt ſup. Qui ait Hoc e qd
locut ſum exploratores eſt. Imposſibile e
em viro idiote tales filios eſſe. cū etiā regi-
batal filioꝝ copia valde ſit diſſicil. Per ſalutes
pharaois nō egredim hinc oēs donec veni-
at ſi vi mū. Dittite vnu ex vob q addu-
cat eū. Tinebat em ne forte t i illū aliquid de-
liqſſent, t tradidit eos victos custodie tribu-
dieb. Tertio aut die eduxit eos, t retinēs ſi
me conligaloꝝ eū ill pſentib; alioſ abire pmis-
ſit. Qui ḡrebanſ adiuuice. Merito hec pa-
timur, q peccauim i frēm nr̄m, nesciēt eis q
itelligeret eos iοſeph q p interptem loqbaſ
eis. Iuſſitq iοſeph miſtri ſuis ut ipleret ſac
cos eoz ei reponeret ſingloꝝ pecunias ſac
ciſ ſuis, datis ſupra clbarijs in via.

De reditu fratrū ad patrē. Ca. XCIII,

L illi profecti

a ſit: veneruq ad p̄em ſuū i ter-
rā chanaā, t dixerūt ei oīa q ac-
ciderat eis. Cūq frumenta effude-
ret, ſinguli uenerūt i ore ſaccor ligatas pecu-
nias. Territiq oībo: dixit p̄ Abiſ libet fe-
ciliſ me. Iοſeph nō e ſup. ſimeō tenet i vni-
cullis, beniamī auferet, i me hec mala recide-
rūt. Et ait rubē. Trade eū mihi, duos filios
meos iſterice, niſi reſtruā eū tibi. At ille. Nō
deſcedet fili⁹ me⁹ vobifcū. Interi ſupi⁹ cib-
fame oppomebat eos. Et dixit iacob ad fili-
os. Reuertim i egyptū, ut ematis paxillim
eſcap. Et ait iudas. Si viſ pueꝝ mittere no-
biſcū, ibim⁹, alioquin
nō im⁹. Ego ſuſcipia
pueꝝ, d manu mea re-
quire eū. Aſſi illū re-
duero: ero reus pcti
omni tpe. Et ait iſrael,
Si ſic neceſſe ē, facite
qd vult. Sumite de
optimis fructibz terre
nre vobifcū modicū reſine t mellis, storacis
t ſacie, cerebithi, t amygdalarū, t ferti viro
munera, pecuniāq quā retulisti, reportate, t
allā ad emēdos cibos. De aūt faciat vob vi-
ru placabili, t remittat vobifcū frēs. Resina

dicit qdlibet gumī liquidū vel aridū, a resin
greco qd eſt emanare. Prima p̄ciosior eſt qz
terebitiſna d̄, qd forte exponēdo ſubdit t te
rebbitiſna. Scda eſt lentiscina. qvēl d̄ chio in
ſula. Tertia pīnea. Forte balsamū ſic voca-
uit. Iοſeph⁹ em i p̄ncipio muñez vnguentu
balsami poſuit, t resinā tacuit. Storacē qdā
dicit ſpecie refine. Hieronym⁹ d̄ in hebreo
eſte nechota, qd ſonat generali tymiamā, t i
eſta p domo. Nechota qdā trāſtulerūt do-
mus tymiamarū, qdā domus storacis.

De igressu fratrū in egyptū cū beniamī
Capl'm, XCV.

Gitur filii iacob

1 descenderūt in egyptū, t ſtererūt
corā iοſeph. Qui p̄cepit diſpen-
ſator ſuo ut iſtroduceret eos, parareqz ou-
uiū, qz ſecū erāt comesturi. Illi timēt eis ſe in-
troducitos p pecunia quā retulerāt. diſcepbat
diſpēſator ſe eandē retulisse, t eis nesciētib
repoſitā fuſſe etiā in ſacculis, q ait. Parvob
De rēſter dedit vob eā pecunia quā dediſſ
mihi ego habeo. Eduxitq ad eos ſymeō Pa-
rabatq munera donec i gredere iοſeph me-
ridie. Cui ingresso obtulerunt munera, t ad
orauerūt in terrā, t accepero q ſalu eſſet pae-
būdicioꝝ beniamī, cōmota ſit viſcera ei⁹
t ingressus cubiculū fleuit, lotaq facie egrē-
ſus p̄tinuit ſe t ait. Ponite panes. Sedit at
iοſeph ſeorsum tanq alienigena, t egypti ſe
orūlum ut idigene, t frē ſeorsum ut adiuenie
Prophanū eīn putat egypti edere cū hebre-
is. Forte p diſpari cultu. Deposuitq iοſeph
fratres fm ordinem etat eoz, ſicut in domo
patris ſedere pſueuerant, datiqz partibz mi-
rabant q p beniamī quinqz partibz exces-
deret. Iοſephus aut dicit. Beniamī dupli-
bus partibz honorabat. Anqz at ſtarę po-
test, ſi quinqz ciboz fuerunt impositions, et
de qualibet duplum dedit. liberuqz t ines-
briati ſunt cū eo, id eſt, ſattati cibo fm idio-
ma hebreum. Precepitq iοſeph diſpēſato-
ri ſuo ut ipleret ſaccos, t pecunias eoz re-
neretv p̄, t cyphū ſuū argētū in ſacco mi-
noris reponeret. Factuq eſt ita. Otoqz ma-
ne dimiſſi ſunt. Tunc diſpēſator ſubente iο-
ſeph ſecutus eſt eos, t apprehenſis ait. Peſo
ſumā rem feciſtis. Cyphum furati eīn, in quo
bibit dominus meus, t in quo auguriſas
ri ſolet. At illi dixerunt. Apud quenqz

